

saaledes, at Indtægterne for Statsbanerne kunde blive i passende Grad forøgede. Medens Lovforslaget om Lønninger ikke naaede 2den Behandling, blev Forslaget om Taksterne gjort færdigt her i Tinget. Det blev vedtaget væsentlig i Overensstemmelse med det af Regeringen fremsatte Forslag. Den vigtigste Ændring var den, at man besluttede at forhøje Grundtaksten for Personbefordring paa 3die Klasse fra 2,5 til 2,6 Øre, men samtidig at genindføre de ved sidste Takstlov afskaffede Returbilletter med Rabat. Man vedtog, at for Dobbeltbilletter indtil en Afstand af 30 Kilometer skulde der gives 10 pCt. Rabat. Derved opnaaede man, at Grundtakstforhøjelsen ikke medførte nogen Virkning i Retning af Billetpriisernes Forhøjelse paa de kortere Rejser frem og tilbage over Strækninger paa indtil 30 Kilometer. Lovforslaget blev dernæst af mig i Efteraaret fremsat i Landstinget ganske i den Skikkelse, hvori det havde forladt Folketinget forrige Foraar. Ved Behandlingen i Landstinget er der kun foregaaet faa og ikke alt for indgribende Ændringer. Den vigtigste af disse er at vende tilbage til den i Regeringsforslaget i Fjor indeholdte Grundtakst af 2,5 Øre for 3die Klasse, og til Gengæld atter at afskaffe de her i Folketinget foreslaaede Dobbeltbilletter. Denne Ændring gør i finansiel Henseende ingen synderlig Forskel. Enten man vælger en Grundtakst af 2,5 uden Returbilletter med Rabat, eller en Grundtakst af 2,6 med saadanne Billetter for Befordring paa kortere Afstande, vil Resultatet paa det nærmeste blive det samme. Men jeg maa i Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte i Fjor, formene, at det af Regeringen den Gang stillede Forslag, som ikke havde optaget Returbilletter med Rabat, maa anses for at være det mest rationelle og det, som i adskillige Henseender ubetinget er at foretrække, saa jeg kan i og for sig kun anse den i Landstinget skete Ændring for at være en Forbedring. Ved Siden heraf er der i Landstinget yderligere foretaget nogle Ændringer, gaaende ud paa at forhøje nogle af de Takster. Folketinget vedtog i Fjor. Dette gælder saaledes med Hensyn til Tillægsbetalingen for Befordring med II- og Eksprestog, idet Maksimalbetalingen her er bleven noget forhøjet. En betydelig større Forhøjelse er imidlertid foretaget med Hensyn til Abonnementskort til Rejser saavel mellem samtlige Stationer som mellem to bestemte Stationer. Det er navnlig Prisen for de førstnævnte

Abonnementskort til Rejser mellem samtlige Stationer, som er bleven betydeligt forhøjet, saa stærkt, at jeg frygter for, at det vil medføre en meget betydelig Indskrænkning i deres hidtidige Benyttelse. Jeg erkender imidlertid, at den Gene for Publikum, som derved vil opstaa, ikke er ganske særdeles stor. Jeg antager heller ikke, at den i Virkeligheden vil medføre en Indtægtsnedgang for Statskassen, idet jeg maa gaa ud fra, at hvis det ikke længere kan betale sig at løse Abonnementskort af denne Art, vil der til Gengæld løses et større Antal almindelige Billetter. Langt mere Betænkelighed har jeg derimod med Hensyn til Forhøjelsen af Abonnementskort til Rejser mellem to bestemte Stationer. Det er den Slags Kort, som navnlig ere afgørende for Bevarelsen og Udviklingen af de Forhold, som efterhaanden ere opstaaede omkring de større Byer, idet en stor Del af Byens Beboere efterhaanden flytte uden for selve Byen — hvad de ere i Stand til at gøre paa Grund af de hyppige og nogenlunde billige Tog, som Jernbanen tilbyder. Alleerede efter Regeringens Forslag i Fjor vilde imidlertid disse Kort faa et ikke ringe Tillæg, nemlig gennemsnitlig 25 pCt. ud over de nuværende Takster. Ved Folketingets Behandling bleve de 25 pCt. forhøjede til 30 pCt., og nu ere de 30 pCt. ved Landstingets Behandling atter forhøjede til 35 pCt. Jeg gentager, at dette forekommer mig at være en betydelig og for mig ingenlunde tiltalende Forhøjelse. Men paa den anden Side haaber jeg dog, at den vil vise sig ikke at gøre noget indgribende Skaar i de Betingelser, som efterhaanden i Kraft af de hidtidige lave Takster ere blevne skabte for et saadant Samkvem mellem Byerne og deres Opland, som paa mange Steder har udviklet sig. For saa vidt der ikke foraarsages nogen væsentlig Indskrænkning i Benyttelsen af den Slags Kort, vil det naturligvis være behageligt for Finanserne, at Indtægten for Statsbanerne vil blive væsentlig større. — De her af mig nævnte Ændringer ere de vigtigste af dem, der ere foretagne under Behandlingen i det andet Ting. Jeg skal dog endnu omtale, at der er tilføjet nogle enkelte Bestemmelser, særlig med Hensyn til Forholdsreglerne over for de rejsende, der træffes paa Banerne uden at have løst behørig Billet. Disse Bestemmelser behøve ikke nogen nærmere Omtale. Jeg skal da tillade mig at anbefale til dette høje Ting at vedtage Forslaget, saaledes som det foreligger. Den finan-